

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

„MY A NAŠI MILÁČCI“

„WE AND OURS DARLINGS“

LIBEREC 2006

BIBIÁNA ERTLOVÁ

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je původní a zpracovala jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem v práci neporušila autorská práva (ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb. O právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským).

Souhlasím s umístěním bakalářské práce v Univerzitní knihovně TUL.

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 (školní dílo).

Beru na vědomí, že TUL má právo na uzavření licenční smlouvy o užití mé bakalářské práce a prohlašuji, že **s o u h l a s í m** s případným užitím mé bakalářské práce (prodej, zapůjčení apod.).

Jsem si vědom toho, že užít své bakalářské práce či poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem TUL, která má právo ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, vynaložených univerzitou na vytvoření díla (až do jejich skutečné výše).

Beru na vědomí, že si svou diplomovou práci mohu vyzvednout v Univerzitní knihovně TUL po uplynutí pěti let po obhajobě.

V Liberci, dne 16. 5. 2006

.....

.

Podpis

Pod'akovanie

Na tomto mieste by som chcela poďakovať svojej vedúcej bakalárskej práce a zároveň konzultantke Ludmile Šikolovej M.A., za pomoc, trpezlivosť, odborné a cenné rady, za príjemné konzultácie nielen počas realizácie mojej bakalárskej práce ale počas celého mojho štúdia. Rada by som sa ešte poďakovala môjmu konzultantovi pánovi Jiřimu Stejskalovi za odborné vedenie a pomoc pri realizáciach v dielňach TUL. V poslednom rade by som chcela poďakovať mojim rodičom za podporu počas celého mojho pôsobenia na tejto univerzite, za dôveru a pochopenie, pomocou ktorého som štúdium ľahšie zvládla.

Anotácia

Tému my a naši miláčikovia som si vybrala ako vyjadrenie vzájomných vzťahov a väzieb pomocou šperku a módnych doplnkov. Mojim cieľom bolo poukázať na vzťahy vnútorné vonkajším prevedením. Po prieskume vzťahov som si vybrala dva druhy a to partnerský vzťah a vzťah človek a kôň. Partnerský vzťah som vyjadrila pomocou šperkov ako sú prstene a náhrdelníky, ktoré vyjadrujú svojim spojením vzájomný vzťah dvoch ľudí. Ich nerozlučnú potrebu jeden druhého. Vzťah človek a kôň som vyjadrila vo forme módnych doplnkov. Použila som obnosenú výstroj z koňa ako súčasť kabelky alebo opasku. Človek používaním týchto doplnkov vyjadruje vzťah ku konškému miláčikovi. Vzťahy partnerské a vzťahy medzi ľuďmi a zvieratami sú rozdielne, túto myšlienku som vyjadrila vo svojej práci formou rozdielnych šperkov a doplnkov.

Anotation

I've chosen the theme we and our darlings as expresion of our relationship to the jewellery and accesories. My goal was to focus on internal feelings by external perfomance. After a small survey I've chosen a relationship of us humans to horses. This realtionship was expresed by jewelery like rings and necklaces, which are showing, by their combination, a relationship of two people. They point out the need of each other. The relationship between a human and a horse is expressed by choosing these acessories. I have used a used horse rains to make the purse and the belt. By using these aceesories we are expresing our relationship to horses. Relationships between humans and between humans and animals are different and I wanted to show this thought of mine by showing different jewelery and accesories.

Obsah

1.	Úvod.....	6
2.	Partnerské vzťahy.....	7
3.	Láska.....	8
3.1	Najkrajšia je láska ku konkrétnemu človeku.....	9
3.2	Čo si dnes ľudia najviac cenia.....	11
4.	Partnerské vzťahy.....	12
5.	Popis modelov.....	13
6.	Technológia a spracovanie modelov.....	15
7.	Fotodokumentácia.....	17
8.	Vzťah človek a kôň.....	20
9.	História koní.....	21
9.1	Kôň v minulosti.....	22
9.2	Postroj koňa,udidlá a ich príslušenstvo.....	23
9.3	Zmysly a chovanie koní.....	24
10.	Majú kone dušu?.....	26
10.1	Človek a kôň , reč koní.....	27
10.2	Aké gestá kone používajú.....	29
11.	Zubadlo ako súčasť módnych doplnkov.....	30
12.	Popis modelov.....	31
13.	Spracovanie a technológia modelov.....	33
14.	Fotodokumentácia.....	35
15.	Záver.....	38
16.	Použitá literatúra.....	39

1. Úvod

Na úvod mojej práce by som vám chcela popísať moje myšlenky, úvahy, pohľady a zámery na tému ktorú som si vybrala na bakalársku prácu.

Moja téma znie: „My a naši miláčikovia“ už samotný názov evokuje nejasnú predstavu o tom, čo sa za týmto názvom skrýva. Moja myšlienka bola od samého začiatku celkom jasná, vytvoriť doplnky, šperky či iné módne záležitosti ako vyjadrenie vzťahu ľudí medzi sebou, či vzťahu medzi človekom a zvierat'om. Po mojom prieskume a rôznych anketách medzi ľuďmi, ktorým som kládala otázky: „Kto je váš miláčik?, Koho považujete za svojho najväčšieho miláčika?“, som sa rozhodla vybrať si dva druhy najvyskytovanejších sa odpovedí.

Tou prvou jednoznačne najčastejšou odpoveďou bol miláčik partnerský či už to bola žena alebo muž.

Rozhodla som sa teda pre vyjadrenie partnerského vzťahu. Náš milostný partner je v našom živote jeden z najdôležitejších, ako ďalšie nasleduje napr. rodina, šťastie, zdravie.

To bol pre mňa ďalší dôvod prečo som sa rozhodla pre zvýraznenie tohto vzťahu. Pre tento druh vzťahu som vypracovala šperky vo forme prsteňov a náhrdelníkov. Zámerom týchto doplnkov bolo, vytvoriť nerozlučné dvojice, ktoré do seba zapadajú a spolu vytvárajú akási celok. Jeden šperk bez druhého pôsobí necelostvo akoby mu chýbala nejaká časť. Išlo mi o snahu vyjadriť vnútorné pocity milostných partnerov.

Avšak medziľudské vzťahy sú rôzne, preto som naznačila aj vzťah jednej ženy a dvoch mužov podobným princípom.

Ako druhá najčastejšia odpoveď ľudí na moju otázku bola miláčik „zvierací“ Dnešná urýchlená doba je veľmi náročná a stresujúca, možno práve preto sa ľudia čoraz častejšie uchylujú k domácim zvieratám. Veľa medziľudských vzťahov bohužiaľ nefunguje tak ako by mali a to je možno ďalší dôvod na vytváranie si vzťahov so zvieratkami, ktoré sú nám vždy verné, nikdy nás neopustia ani nezradia. Môj výber tohoto zvieracieho miláčika bol trochu netradičný, nakoľko najobľúbenejšie domáce zvieratká sú psi a mačky, ja som si vybrala práve koňa. Je to môj veľký sen mať raz takéhoto miláčika, preto som sa rozhodla práve pre neho.

Skôr ako som sa uchýlila k samotnej realizácii mojej práce, musela som si ujasniť aký je to vzťah v čom sa líši a naopak v čom je podobný ako ostatné, či už partnerské alebo iné.

Zistila som, že je to vzťah veľmi úprimný, čistý a o vzájomnej potrebe, trochu odlišnej ako u milostných partnerov, ale v celku veľmi podobný. Zviera je na človeka veľmi naviazané, dokáže po definitívnom odlúčení za svojím pánom veľmi smútiť priam až zomrieť zo zarmútenia. Na vypracovanie doplnkov som použila určité diely z konskej výstroje, ktoré boli obnosené konkrétnym koňom. Koňom, ktorého vzťah k človeku a naopak chcem vyjadriť. Vznikly doplnky, ktorých súčasťou boli tieto používané konské diely. Sú to doplnky, ktoré patria ku každodennému životu máme ich stále pri sebe a tým tak aj súčasne svojho miláčika. Môžeme ho pri sebe cítiť dvadsaťštyri hodín denne.

Vzťahov o láske a priateľstve je stále menej a menej. Nedokážem vysvetliť prečo a čím to vzniká, ale viem, že to dokážeme zmeniť. A to je mojim cieľom! Zdôrazniť to, čo by malo byť v našom živote to najdôležitejšie a to sú, naše vzájomné vzťahy.

2. Partnerské vzťahy

„Človek je iba sieť vzťahov
a jedine tieto vzťahy
majú pre neho význam.“

Antoine de Saint - Exupéry

3. Láska

Láska je stálym sprievodcom nášeho života. Život je šťastný vtedy, keď sa človeku darí rozvíjať každým dňom viac a viac svoju schopnosť milovať.

„Veľkou láskou“ je však mienená láska k partnerovi, ktorá je zvlášť silná a vzhľadom k tejto intenzite trvá večne, až do smrti.

„Veľká láska“ znamená, podľa všeobecne rozšíreného názoru osudovú udalosť, ktorá človeka stretne a je tak mocná a veľká, že trvá večne. Je to prirodzene nezmysel, pretože každý človek nesie za svoju lásku zodpovednosť sám, a to sa týka jak jej intenzity, tak aj trvaním. Intenzívna láska – môže trvať krátko a odumrelý vzťah môže pokračovať v inštitúcií manželstva a v morálnom postoji človeka po celý život.

Láska není žiadnou vzácnou a jedinečnou životnou udalosťou, ale môže a mala by byť niečím každodenným. Človek nemusí zažiť iba jednu alebo najviac dve lásky, pokiaľ je lásky skutočne schopný, môže sa zamilovať veľmi často, cítiť lásku k mnohým ľuďom. „Môže človek milovať dvoch alebo troch ľudí naraz?“ Zamilovanosť - a to predovšetkým u človeka, ktorý je po láske doslova vyhladený – môže človeka tak pohltiť, že v tomto stave není miesto pre ďalšie zamilovanie. Ak však necháme stranou tento silný stav zamilovanosti, dá sa povedať, že človek schopný lásky môže zároveň milovať niekoľko ľudí, a to rovnakou intenzitou, aj keď sú to ľudia úplne rozdielni.

Človek schopný lásky je ochotný milovať druhých, neexistujú pre neho hranice žiadneho druhu. Láska prekonáva tradície, práve ona v sebe skrýva tajomstvo životného naplnenia a šťastia, zatiaľ čo všetko ostatné vyzerá vedľa nej bezfarebné a nedôležité.

Láska by mala mať schopnosť sa stále rozvíjať a sexualita tu potom nehrá nijakú vlastnú oddelenú rolu, ale môže k láske patriť, alebo byť taktiež vylúčená. Každopádne by mala prísť až v druhej rade.

Ide tu o lásku. Sexualita potom príde už sama. Pokiaľ je tu láska, potom je aj sexualita krásna. Pokiaľ je tu iba sex bez lásky, potom vzťahu chýba krása, lesk, radosť, hlboko prežívané šťastie, zázemie, životná radosť, uvoľnenie, pocit naplnenia a krásy života: Chýba zmysel.

Človek schopný lásky dostáva dar, ktorý není na predaj, pretože ho nejde získať peniazmi, majetkom či slávou, ale iba otvorenosťou, bdelosťou zmyslov a pozornosťou. Láska je dar života, ktorý môžeme prijať alebo ho musíme udmietnuť.

Kdo ho naozaj chce prijať, nemôže sa vrátiť späť k tradičným myšlienkam v pojmach vernosť, majetok a osud.

3.1. Najkrajšia je láska ku konkrétnemu človeku

Láska...poznáme ju všetci. Každý z nás raz miloval i bol milovaný, všetci sme raz zablúdili pohľadom na toho, kto sa nám páči. Lež, čo je láska? Je to cit, túžba alebo droga? Mohol by bez nej existovať život? Je stála alebo prelietavá? Prečo niekedy mizne a inokedy sa zas nečakane vracia? Nik nepozná odpoveď...

Láska je ako vtáča. Kým dospeje, preletí mnohými krajinami a vystrieda mnoho priateľov. No raz sa usadí a postaví si svoje hniezdočko. Keď mu ho sfúkne vietor, nevzdá sa a na záveternej strane si vybuduje nové, oveľa pevnejšie, ktorým nepohne ani víchrice. O tom je láska. Každý neúspech človeka poučí, a zároveň i vyprovokuje, a bude milovať stále viac a viac. A čím viac bude ľúbiť, tým viac si bude priať, aby i on bol milovaný... Človek potrebuje lásku k životu. Keby nebola, nežili by sme ani my, ani naši starí rodičia, ani ich prarodičia. Nežil by nik ani nič. Svet by bol jedna veľká jednotvárna púšť bez oáz. Stačí však len kúsok lásky a rozkvitne kvet, z kvetu záhrada, zo záhrady les. Aj tá najsuchšia púšť by bola porastená množstvom rôznorodých rastlín a všetky by sa mali rady. Neexistovala by nenávisť. Veľká sekvoja by ochraňovala i tú najmenšiu sedmokrásku, pes by sa držal za labku s mačkou, slon s myšou. Všetci by sa navzájom milovali a nik by nemal žiadne problémy.

Láska má chuť čokolády. Raz je sladká a priam sa vám rozpúšťa na jazyku, inokedy tvrdá a horká, že si na nej idete zuby vylámať. Aj tá najtvrdšia čokoláda však raz zmäkne a všetci ju budú chcieť.

No je dnes ešte láska vzácna? Tá pravá áno. Je mnoho falošných, ktoré nestoja ani za deravý groš, ale tá skutočná je vzácnejšia ako zlato, ako všetky poklady tohto sveta dohromady. Nedá sa kúpiť ani predáť, nemožno ju vyhrať v žiadnej lotérii. Ona sama je totiž lotériou. Jej koleso sa denno-denne roztáča nad nami všetkými a určuje tých, ktorí sa budú mať radi a budú ju šíriť ďalej. Láska je totiž nákazlivá. Nik sa jej neubráni...

Láska bola a je tá najkrajšia vec ktorú môžeme dať druhému. Láska predstavuje najvyšší cit, ktorého sú ľudia schopní. Pocit že sme milovaný nás spája. Čím viac nás spája, tým viac lásky pocítujeme. Šťastná a naplnená láska v nás rozvíja vyššie Ja. Obavy a sklamanie nás naopak oddeľuje. Tieň ktorý nás môže motivovať k vyšším výkonom alebo psychicky zlomiť. Láska nás dokáže naplniť pocitom šťastia a uspokojenia alebo tiež pocitom trpkosti a sklamania. Ľudia sa boja stratiť lásku, boja sa byť chvíľu sami, pretože byť sám znamená prežívať muky samoty.

Mnoho ľudí preto zotrúva vo vzťahoch ktoré ich nepovznášajú ale postupne sa ničia. Sú radšej závislí na nevhodnom partnerovi než aby boli chvíľu sami. Osamelý človek sa pozitívnu motiváciou chce niečo dosiahnuť a pri tejto činnosti zmeniť sa k lepšiemu a nájsť novú lásku. Pre dobrý milostný alebo manželský vzťah je dôležité uvedomiť si, že skutočný partner nieje totožný s jeho idealizovanou predstavou v našom vnútri.

Milenecké a manželské páry by sa mali snažiť sa vo svojom vzťahu rozvíjať svoje vedomie voľby. Lepšie je dlhšie hľadať a usilovať o toho pravého než partnera idealizovať. Proces uvedomenia si skutočných kvalít môže určité vzťahy rozbiť a iné zasa povzniesť na vyššiu úroveň. Búrka v ľudskom vnútri je typická pre prvé lásky kde je mladý človek nekonečne šťastný a potom zase nešťastný a to je veľmi dôležité pre rozvoj vedomia. Ten kto s nich vyjde víťazne má šancu zvýšiť kvalitu svojho života a plne si užiť dar aký mu láska poskytuje. Naopak ten kto nezvládne bolestnú skúsenosť, uvedomí si rozdiel medzi ideálom v našej mysli a skutočným človekom na ktorého svoj ideál premietame.

Vedomý muž s fantáziou túži po mnoho ženách, mnoho ich má rád, ale miluje iba jednu. Tá ktorá je preňho všetkými ženami a predsa je schopná jeho život urobiť naplneným. Rovnako je to aj u žien. Rozdiel je len v tom čo jeden od druhého očakáva a čo po ňom žiada. Žena si je stále viac vedomá, že len láska jej dáva plnšiu podobu tak ako muž začína tušiť, že iba duch dodáva jeho životu najvyšší zmysel a obaja v podstate hľadajú duševný vzťah k sebe navzájom alebo láska k dovŕšení potrebuje ducha a duch potrebuje lásku.

3.2. Čo si dnes ľudia najviac cenia.

Čo si dnes ľudia najviac cenia? Rodinu? Lásku? Zdravie? Alebo nebodaj peniaze??? Každý niečo iné... Všetci si však svoje hodnoty dobre strážia a chránia.

Najdôležitejšia je asi láska. Človek ju potrebuje k životu. Keby nebola, nežili by sme ani my, ani naši rodičia, ani ich prarodičia. Svet by bol jedna veľká jednotvárna púšť bez oáz. Stačí však len kúsok lásky a rozkvitne kvet, z kvetu záhrada, zo záhrady les. Aj tá najsuchšia púšť by bola porastená množstvom rôznorodých rastlín a všetky by sa mali rady. Neexistovala by nenávisť. Veľká sekvoja by ochraňovala i tú najmenšiu sedmokrásku, pes by sa držal za labku s mačkou, slon s myšou... Všetci by sa navzájom milovali a nik by nemal žiadne problémy. Bolo by to veľmi pekné, no také jednoduché to zďaleka nie je. Láska zráňa, a zároveň motivuje. Je ako vtáča. Kým dospeje, preletí mnohými krajinami a vystrieda mnoho priateľov. No raz sa usadí a postaví si svoje hniezdočko. Keď mu ho sfúkne vietor, nevzdá sa a na záveternej strane si vybuduje nové, oveľa pevnejšie, ktorým nepohne ani víchrica. O tom je láska! Každý neúspech človeka poučí, no zároveň i vyprovokuje, a bude milovať stále viac a viac. A čím väčší bude ľúbiť, tým viac si bude priať, aby i on bol milovaný!

Ceniť by sme si mali aj rodinu a spoločnosť. Človek nemôže žiť bez priateľov, na ktorých sa môže spoľahnúť, ktorým môže veriť. Bez nich by sa cítil osamelý a jeho zmysel života by sa značne obmedzil. Veď pre koho by sme žili, keby sme nemali žiadnych kamarátov? Človek sa stáva osobnosťou až v spoločnosti, až tam sa končí jeho psychický vývoj. Ak sa do nej nedokáže včas včleniť, do konca života trpí...

Hodnoty sa postupom času menia a pretvárajú. Stávajú sa cennejšími, alebo naopak strácajú na význame. Tie hlavné ale ostávajú navždy. Menia sa len tie, na ktoré majú vplyv jednotlivé generácie, ich postoje, zvyky. Takými sú hodnoty morálne, kultúrne alebo napríklad náboženské... Ťažko si však ale predstaviť, že by sa zmenili tie, bez ktorých by život síce existoval, no nemal by žiadny zmysel. Narušil by sa tým kolobeh, ktorý panuje tomuto svetu už celé stáročia, a pre ľudstvo by to mohlo mať ďalekosiahle následky.

4. Partnerské vzťahy

Vzťahy medzi ľuďmi sú rôzne, napísalo sa o tom veľmi veľa literatúry. Moje vyjadrenie týchto vzťahov smerovalo k veciam, ktoré by vystihovali vzajomnú lásku medzi dvoma aj viacerými ľuďmi. Použila som koncovky od rôznych pripojení či napojení k hudobným reproduktorm, slúchatkám a podobne. Pýtate sa prečo? Tieto koncovky sa vzájomne do seba zapájajú, pripájajú ako ľudia či partneri medzi sebou. Nielen, že tvoria spojené dvojice, ale hlavný dôvod prečo som si ich vybrala bolo, že v hovorovej reči sa nazývajú samce a samice podľa koncového ukončenia. Samček má koncovku podlhovastú a samička dutú. Vzájomne do seba zapadajú a tvoria jeden celok. Toto pomenovanie je všeobecne známe a v obchodoch s touto elektronikou sa používa neustále a nielen tam. Každý kto sa rozumie len trošku elektronike tieto pomenovania veľmi dobre pozná. Z týchto koncoviek som vytvorila prstene a nahrdelníky.

```
LORD-Ladislav SJEKEL
Ladislav SJEKEL-LORD predaj a servis
Hviezdoslavova 64/25 NOVA DUBNICA
IDENT.CISLO DPH:SK1020501350
ICO 10984688

DKP : 6685603276206003
UCET: 00072/30/01/12.12.2005/13:20
-----
KONEKTOR CINCH-SAMICA KAB.
1 KS 5.00 Sk 5.00C
KONEKTOR CINCH
1 KS 5.00 Sk 5.00C
KONEKTOR ANTENNY SAMICA
1 KS 5.00 Sk 5.00C
KONEKTOR ANTENNY SAMEC
1 KS 5.00 Sk 5.00C
-----
SPOLU : 20.00

Zaplatene : 20.00
Vydane : 0.00
-----
Zaklad dane (C) 19% 20.00
Dan z pridanej hodnoty 19% 3.20
Cena bez DPH 19% 16.80
-----
Predavac : 36 URBANOVA

Dodavateľ je FO evidovaný na OU v Ilave
Zivnostenske oddelenie pod cislom
302-2906
DAKUJEME VAM ZA NAKUP A PRAJEME
PRIJEMNY ZVYSOK DNA
```


5. Popis modelov

Model č. 1

Náhrdelník strieborný – samička

Použila som nerezové lanko, na ktoré som zavesila koncovkus dutým vnútrom. Ako uzatváranie som vybral koncovku natočiaci sa závit. Náhrdelník sa v prostriedku kríži, čo som dosiahla pomocou kovového krížiku.

Model č. 2

Náhrdelník strieborný – samček

Na tento náhrdelník som vybrala strieborný kábel, na ňom zavesená koncovka samčeka a uzatvorenie na systém magnetu.

Model č. 3

Náhrdelník zlatý – samička

Zlatý náhrdelník tvorí dutý priesvitný kábel do ktorého som vsunula zlatú retiazku. Zavesila som koncovku samičky, na stred som umiestnila zlatú pružinku, ktorá zužuje v strede tento náhrdelník. Vrchné uzatvorenie je tak isto na magnet.

Model č. 4

Náhrdelník zlatý – samec

Spracovanie je rovnaké ako u samičky rozdiel je iba v koncovkách a bez použitia pružinky.

Popis modelov

Model č. 5

Zlaté prstene samček – samička

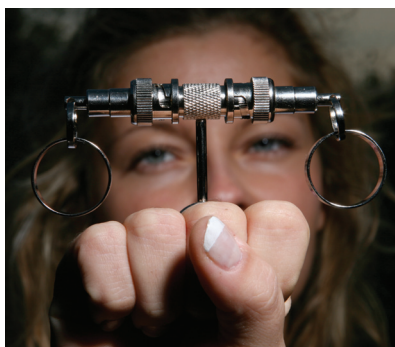
Sú to dva prstene, ktoré sú rovnaké a líšia sa iba v koncovkách. Na prsteni je naletovaná krátka tyčka do ktorej je vsadená ešte kratšia tyčka s koncovkou samičky alebo samca.

Model č. 6

Strieborné prstene samček – samička

Prstene sú takisto rovnaké, rozlíšenie majú iba v koncovkách. Koncovky majú krátke pružinky, ktorú som našrobovala na vytvorené prstene.

Model č. 7

Strieborné prstene samec – samička – samec

Samička sa skladá z prsteňa na ktorom je naletovaná krátka tyčka a na vrchu zašrobovaná do koncovky. Samci sú rovnaký skladajú sa z prsteňov, na ktorých je pohyblivo umiestnený malý krúžok. V tomto krúžku je vsadená malá tyčka ktorá vychádza z koncovky.

Model č. 8

Strieborné prstene samec – samička

Sú to dva hrubšie prstene spojené skobou na klúče. Prstene sú na tejto skobe našrobované.

6. Technológia a spracovanie modelov

Model č. 1

Náhrdelník strieborný – samička

- nasúvanie
- lepenie
- nytovanie
- niklová galvanizácia

Materiál: nerezové ľanko, niklová koncovka samička, strieborné bižutérne komponenty, niklové trubičky

Model č. 2

Náhrdelník strieborný – samček

- nasúvanie
- lepenie

Materiál: strieborný kábel, niklová koncovka samec, bižutérne komponenty

Model č. 3

Náhrdelník zlatý – samička

- vsúvanie, nasúvanie
- lepenie

Materiál: priesvitný kábel, zlatá retiazka, zlatá pružina, zlatá koncovka samička, zlaté bižutérne komponenty

Model č. 4

Náhrdelník zlatý – samec

- nasúvanie
- lepenie

Materiál: priesvitný kábel, zlatá retiazka, zlatá koncovka samec, zlaté bižutérne komponenty

Model č. 5

Zlaté prstene samček – samička

- nytovanie
- šróbovanie
- vŕtanie
- brúsenie
- leštenie
- galvanizácia - zlato

Materiál: mosadzné tyčky, mosadz-prstene, zlaté koncovky samička a samec

Model č. 6

Strieborné prstene samček – samička

- nytovanie
- šróbovanie
- lepenie
- vsadzanie
- brúsenie
- leštenie
- galvanizácia - nikel

Materiál: mosadz-prstene, mosadz-tyčky, niklové koncovky samec, samička, niklové pružinky

Model č. 7

Strieborné prstene samec – samička – samec

- šróbovanie
- nytovanie
- vŕtanie
- brúsenie
- leštenie
- galvanizácia - nikel

Materiál: medené prstene, mosadzné krúžky, mosadz tyčka, niklové koncovky 2x samec, 1x samica

Model č. 8

Strieborné prstene samec – samička

- šróbovanie
- nytovanie
- vŕtanie
- brúsenie
- leštenie
- galvanizácia - nikel

Materiál: mosadzné prstene, mosadz trubička, niklová skoba

7. Fotodokumentácia

Fotodokumentácia

Fotodokumentácia

8. Vzťah človek a kôň

„Mnohí ošetrovatelia, tréneri,
jazdci sa v poslednej dobe odkláňajú od snahy kone ovládnuť,
ale stoja o to s ním vytvoriť skutočné priateľstvo.“

Kate Solisti - Mattelonová

9. História koní

Jak sa kone vyvinuli

„Keď boh stvoril koňa, povedal nádhernému zvieraťu :
Tebe rovného som neurobil.Všetky poklady sveta ležia
medzi tvojimi očami.“

Koran

Trvalo to asi 55 miliónov rokov, než sa zo svojich najdávnejších predkov vyvinula dnešná čelaď koňovitých, zahrňujúca kone, divoké osly a zebry.Prapôvodní predchodca koní sa najskôr nazýval Eohippus alebo torz „prakon“ , pretože žil veľmi dávno v ére eocénu (pred 54 miliónmi rokov).Teraz sa nazýva Hyracotherium.Tento dávny kôň nebol o moc väčší ako zajac.Bolo to zviera potulujúce sa a vyhľadávajúce svoju potravu – listy,...Malo na predných končatinách štyri prsty zakončené kopytami a na zadných končatinách po troch prstoch.Zviera žilo v lesnatej krajine Európy, Severnej Ameriky a južnej Ázie.V priebehu miliónov rokov postupne toto malé zviera zmohutnelo a vyvinul sa z neho savec pásajúci trávnatý porost, ktorý mal iba tri prsty s kopytami a neskôr iba jeden prst s kopytom na každej končatine.

Na začiatku mali primitívne kone, ako bol Mesohippus a neskôr Parahippus, zuby s nízkymi korunkami.Behom neskoršieho miocénu (pred 20 miliónmi rokov)začali v Severnej Amerike vytláčať lesnatú krajinu savany.Dávny predchodcovia koní sa tejto zmene prispôsobili tak, že sa z nich vyvinuli dlhšie končatiny, ktoré im umožňovali pozorovať široký obzor pri hľadaní pastvín, včas zbadáť nepriateľa a uniknúť mu.Súčasne sa ich zubné korunky predĺžili a zuby sa tak prispôsobili spracovaniu potravy – tuhej potravy.Prvý kôň, ktorý sa skutočne pásol, bol Meryhippus a bol nasledovaný druhým Pliohippus.Ten bol prvým koňom, ktorý mal na končatine iba jeden prst.To dalo behom pleistocénu (pred 2 miliónmy rokov)vznik rodu Equus.

9.1. História koní

Kôň v minulosti

„Boh nabral do dlane južný vietor, dýchol na neho a stvoril koňa“

Beduínske príslovie

Už od najrannejších dôb človek oceňoval hodnotu a užitočnosť veľkých štvornohých zvierat, ktoré je možno si skrotiť a trénovať. Sila, rýchlosť a inteligencia tohoto mnohostranného zvieratá sa po niekoľko sto rokoch využívala mnohými rôznymi spôsobmi. Či už na zemnedeľskej pôde alebo bitovnom poli, kôň dal novú podobu našim životom a zmenil smer dejín. Tým že ťahali pluh či koč alebo točili kolom, kone spôsobili revolúciu v živote svojich vlastníkov a pripravili cestu vývoju motoru a mechanizácií. Kôň nás učinil pohyblivejšími a dovolil nám cestovať rýchlejšie na väčšiu vzdialenosť, pomohol zdokonaľiť obchod a komunikáciu.

Kone zaistili rôzne spôsoby dopravy. Napríklad jediný jazdec mohol zdolať veľké vzdialenosti slušnou rýchlosťou tak, že na plánovaných zastávkách koňa menil. Kone ťahali koč, zaistovali väčšie pohodlie a možnosť dopravovať ťažké materiály. Ešte stále meriame výkon spaľovacieho motoru v pomerných konských silách.

Prirodzená rýchlosť a pôvab koňa boli po mnoho storočiach človeka zdrojom zábavy a športu. Staroveký Rimanovia mali radi kone a závody vozatajov. Vlastne každá kultúra má nejaký tradičný šport, u ktorého základou stoja kone: od španielskych býčích zápasov až po tibetské a japonské súťaže lukostrelcov na koňoch.

Najdôležitejšiu rolu mal kôň pravdepodobne vo vojne. Do priemyselnej revolúcie a prudkého rozvoja tankov, džípov a lietadiel bola kavaléria rozhodujúcou zložkou armády. Pre použitie v bitke bola špeciálne vyvinutá plemena koní, ako je silný salerno. Po austrálskom walerovi bola ešte behom druhej svetovej vojny veľká snaha získať koňa zaistujúceho dopravu, zvlášť u delostrelectva, pre jednotky spojencov operujúcich v ťažkých terénoch na území Európy, Stredného východu, Indie a Afriky.

9.2. Postroj koňa

Jazdecká výstroj

Výbava je dôležitá nielen pre koňa, ale tiež pre jazdca. Bezpečnostné čiapky sú zásadne dôležité pre prípad pádu a k predaji sú vo všetkých možných tvaroch a veľkostiach. Kôň na parkur a závody potrebuje zvláštne vybavenie ako bandáže, deky, chrániče počas doby prepravy, aby prišiel na závody vo vrcholnej kondícii. Ostatné pomôcky sú proste potrebné preto, aby sa na koni mohlo jazdiť. Udidla sa môžu dosť líšiť, najbežnejšie ale je stihlové udidlo a je k dispozícii dokonca v niekoľko rôznych podobách. Výber je z pravidla vec osobnej preferencie. Môžeme nájsť širokú škálu tej najdôležitejšej súčasti výstroja – sedla. Existuje mnoho ďalších potrebných súčastí výstroja: podbrušníky, uzdy, strmene ktoré sa vyrábajú v rôznych štýloch a veľkostiach aby každému koňovi sedeli.

Udidlá a ich príslušenstvo

Kedysi sa na ochočených koňoch a divokých osloch pravdepodobne jazdilo bez postrojov a ovládali sa ľanom, ktorý bol oviazaný okolo spondej čeluste v medzere medzi stoličkami a rezákmy. I dnes je to bežný spôsob ovládania oslov v Turecku a Grécku. Prvé udidlá či uzdy s postrannými zámkami, na ktoré sa pripojovali oťaze, boli vyrubané z kože, kosti a dreva. Asi od roku 1500 pred Kristom nahradil tieto materiály bronz a neskôr železo. Dôb starej rímskej civilizácie nikto nejazdil na koni zo sedlom (sedelo sa iba na holom chrbáte alebo na prykrývke) a do 8 storočia po Kristovi sa v Európe nepoužívali strmene. Aj keď euroázijský a neskôr indiánsky jazdci nepoužívali sedlá a strmene, bravúrne strieľali svoje šípy z chrbáta cválajúceho koňa. Najlepší normanskí jazdci na koni boli starí Skytovia pochádzajúci zo Strednej Ázie, kde žili v 5. a 4. storočí pred Kristom. Používali veľmi dômyselne postroje, ale stále jazdili iba s prostou látkovou podložkou a bez strmeňou. Také kone boli pre jazdcov tým najväčším bohatstvom a boli so svojimi pánmi spoločne pochovávané v hrobkách.

9.3. Zmysly a chovanie koní

„Kde na tomto širom svete môže človek nájsť vznešenosť bez pýchy priateľstvo bez závidi alebo krásu bez marnivosti? Tam kde pôvab je tvrdený svalom a sila pútaná jemnosťou. On slúži bez podliezavosti, bojuje bez nepriateľstva. Není nič tak silného, nič tak mocného, nič tak rýchleho, nič tak trpezlivého.

Ronald Duncan

Kone, divoké osly a zebry majú ďaleko lepšie vyvinuté zmysly (zrak, sluch a čuch) ako ľudia. Charakteristická dlhá hlava koňa je potrebná nielen pre umiestnenie veľkých zubov, ale aj v nej uložený citlivý čuchový orgán. Oči sú na lebke vysoko posadené a sú po stranách hlavy. Kôň má tak dokonalý rozhľad po horizonte, a to aj vtedy keď sa pasie. Uši sú veľké a u oslov veľmi dlhé. Môžu sa natáčať kolom dokola a tiež nasmerovať dopredu, aby zachytili i ten najslabší zvuk. Kôň od pradávna žije v skupine a má silné vzťahy k ostatným príslušníkom stáda. Táto vernosť a náklonnosť sa ľahko prenáša na človeka-chovateľa koňa. Ak sa raz takýto vzťah naviaže, kôň sa veľmi snaží rešpektovať príkazy svojho pána, aj keď sú niekedy hrubé a kruté. Preto bolo veľakrát využívanie koní veľmi neľútostné a tvrdé. Ale kone boli aj vrúčne milované a to možno aj viac než ktorékoľvek iné zviera v histórii ľudstva. Bez ohľadu na ich tesné spolužitie s človekom si domáce kone a osly udržujú inštinkty a spôsoby chovania svojich divokých predkov, ktorý žili vo voľnej prírode. Bránia svoje životné územia a vychovávajú svoje žriebäť rovnakým spôsobom, ako to robia divoké kone divoké osly. Vždy taktiež potrebujú spoločnosť. Najdôležitejšie zmysly koní: **čuch, sluch, zrak, hmat, chuť**

Uši

Uši sklopené dozadu znamenajú zlobu alebo strach.

Uši nastražené dopredu vyjadrujú záujem o okolie.

Jedno ucho natočené dopredu a druhé dozadu značí neistotu.

Strihanie ušami:

Uši koňovitých majú dvojakú úlohu – zachytávať zvuky a dávať zrakové (vizuálne) signály.

Výhražné kopanie

Dozadu sklopené uši a výhražné kopnutie ukazuje, že spolu moc dobre nevychádzajú.

Ochrana územia a rodiny

Boj údermi predných kopýt je prirodzeným zvykom všetkých koňovitých. Môžu však dať prednosť riešeniu problémov hrozbami, ktoré vyjadrujú pohyby uší, chvostom a končatinami a tiež použitím ďalších prostriedkov „Jazyka tela“. Žrebci bojujú o svoje územie alebo chránia svoje kobyle.

Výhražné kúsanie

Snažia sa navzájom si dokázať ktorý z nich je dôležitejší či „dominantnejší“. Jeden kôň výhražne kúše druhého. Útoiaci kôň odtláča krkom svojho protivníka a snaží sa ho kúsnuť.

Najlepší kamarát

Dva kone budú často postávať vedľa seba. Jeden bude mať hlavu u chvosta toho druhého a budú si navzájom čistiť hrivu a chrbáty. Upevňujú si tak svoje vzájomné priateľstvo. Frekvencia tejto vzájomnej starostlivosti o srst' a telo bude kolísat' podľa ročného obdobia. Obvykle takáto „kosmetika“ trvá asi tri minúty.

Flemovanie

Stiahnutím pyskov dozadu a nasatím vzduchu do nosných dutín k Jakobsonovému orgánu žrebec po pričuchnutí k moču kobyly zisťuje, či je pripravená na párenie. To sa nazýva flemovanie.

10. Majú kone dušu?

„Boh spí v kameňoch,
dýcha v rastlinách,
sníva vo zvieratách
a prebúdza sa v človeku.“

Indiánske príslovie

Človek, ktorý koňa po storočoch využíval, si všímal predovšetkým ich úžitkových vlastností, zhromaždil bohaté skúsenosti a dokonca o nich napísal množstvo kníh. Poznáme však kone naozaj dobre? Vieme presne, čo a ako vnímajú čo cítia a čo prežívajú? Vieme detailne vysvetliť čím je určované ich chovanie? A dokážeme ich zvláštne prejavy rešpektovať? Až v 50. rokoch tohoto storočia začali vedci chovanie zvierat intenzívne študovať. Položili tak základy etologie (z gréckeho slova ethos – chovanie) a psychológiu zvierat (zážitky, reakcie a vzťah jedinca k okolnému svetu). Výzkum, ktorý odhaľuje mechanizmy riadiace či ovplyvňujúce správanie zvierat, priniesol celú radu prekvapivých záverov. Konečne snáď budeme i koňom lepšie rozumieť.

10.1. Človek a kôň

Kone v histórii – silné puto medzi človekom a koňom

Základná komunikácia človeka s koňom je úplne jednoduchá. Nevyžaduje žiadne zvlášte schopnosti. Kôň sa dokáže celkom ľahko naučiť komunikovať s človekom a porozumieť jeho pokynom. Pokiaľ sedíte v sedle a zatiahnete za oťáže, kôň sa zastaví. Je zvyknutý sa zastaviť, kde cíti tlak udidla. Keď ho pobodnete podpädkami, pohne sa. Podobne ho môžete kormidlovať doprava alebo dolava. Svojho koňa môžete celkom rýchlo naučiť robiť všetko, čoho je fyzicky schopný. Dá sa to nazvať komunikáciou, pretože človek hovorí s koňom jazykom ktorému obidvaja rozumejú, jazykom obsahujúcim znamenia, ktoré kone naučil človek. Kone však navzájom komunikujú i medzi sebou.

Predhistorické nástenné maľby v jaskyniach pochádzajú z doby, kde bol kôň pre človeka iba zdrojom potravy. Až neskôr ho človek začal využívať ako dopravný prostriedok, najmä pri honoch a bitkách. Vyobrazenie koní nájdeme tiež na hroboch faraónov a obzvlášť krásne sochy a fresky pochádzajúce z doby antiky. Známy je výrok slávneho gréckeho generála Xenofonta: „Na kone platí láskavosť, nie tvrdosť.“

Alexander Veľký si podrobil väčšinu vtedy známeho sveta predovšetkým vďaka svojej kavalérii a bol to tiež on, kto po prvý krát ocenil vynikajúce vlastnosti arabského plnokrvníka. Dôkazom jeho blízkeho spriaznenia s týmto zvieracím rodom je, že sa ako prvý v histórii zmieňuje o svojom koni Bukefalovi, ktorý tak vstúpil do dejín.

Taktiež úspech Juliana Caesara, ktorému sa podarilo ovládnuť väčšinu územia Európy, sa prikladá jeho neobvyklým schopnostiam vo velení jazdiacemu vojsku. Hovorí sa, že on a jeho kôň boli nerozlučná dvojica. Dokonca cisár Caligula mal tak vysokú mienku o svojom koňovi Incitatovi, že ho vraj menoval senátorom s odôvodnením, že je múdrejší a vernější než všetci ostatní členovia Senátu dohromady.

Tajomstvo víťazstiev vtedajších dobyvateľov sveta, ako bola napríklad bájná osmanská kavaléria alebo normadskí obrnení rytieri, spočívalo predovšetkým v súhre človeka s koňom. Tieto pradávané vojská mali svojich špeciálne vyškolených jazdcov, ktorí rozumeli koňom a dokázali ich správne riadiť.

Veľa príbehov o koňoch pochádza tiež z Ameriky. Avšak jedinými indiánmi, ktorí naozaj koňom rozumeli boli Mohykáni. Nestresovali svoje kone a nejazdili na nich až do vyčerpania, ale trávili s nimi celé dni tým, že ich cvičili komunikovali s nimi a až potom keď sa kôň poddal, naňho s citom a s nehou nasadali. Boli velice trepezliví a záležalo im na tom aby im kôň naozaj porozumel. Preto boli ich kone ľahko zvládateľné a robili to, čo jazdci chceli.

V minulom storočí sa preslávilo niekoľko krotiteľov koní v Amerike to bol Resty, v Austrálii Calvin, v Írsku Dan Sullivan „Zariekavač“ a v tomto storočí Palmer a neskôr kapitán Hayes. Existuje o nich veľa príbehov, ale jedno majú spoločné: boli schopní kone ovládať a odvážne na nich jazdiť bez ohľadu na to, ako bol kôň divoký či problematický. Používali rozličné metódy.

Najslávnejší z týchto krotiteľov tzv.starého štýlu bol asi Sullivan, zvaný Zarietavač koní, ktorý k drezúre nepotreboval nič viac než svoj talent.Dokázal nasadnúť i na kone, ktoré boli povestnými vyhadzovačmi a zabijákmi.Najskôr sa vždy zavrel s koňom do stajne a potom sa asi po hodine otvorili dvere a on si viedol von kludného a milého koníčka.

Prakticky na rovnakých princípoch založili svoju komunikáciu s koňmi americký Mohykáni.Používali pokyny, na ktoré bol kôň prirodzene zvyknutý.Vedeli aký dôležitý je vzájomný fyzický kontakt a jemné zachádzanie.

Zo všetkých týchto príkladov vyplýva jedno:ak chceme aby nám kôň čo najrýchlejšie porozumel, mali by sme s ním komunikovať spôsobom na aký je zvyknutý.Žiadne iné pokyny ho nemôžu viac presvedčiť.

Reč koní

Je jasné, že pri bežnom zachádzaní s koňom dochádza medzi ním a jeho pánom ku komunikácii.Človek na koňa hovorí a učí ho najskôr základné príkazy, jako „pr“,... Kôň sa ich dokáže celkom ľahko naučiť a očakáva sa, že ich bude poslušne prevádzať.Na oplátku sa zase človek naučí niektoré zvuky, ktoré kôň vydáva, ako mľaskanie, rehtanie, atd., ktoré používajú pri vítaní, prejavoch obáv či hnevu.

Medzi človekom a koňom existuje mnoho ďalších dorozumievacích znamení. Napríklad ak pobuchne človek koňa ostruhou, znamená to, že má ísť dopredu, alebo zatiahneme za oťáže, spôsobí to v jeho tlame tlak a znamená to, že má zastaviť. Človek koňa pochváli, ak sa mu niečo podarí, a naopak ho zbičuje keď urobí niečo zlé. To sú základné dorozumovacie znamenia so zvieratmi.Veterinárov zase zaujímajú iné prejavy: ak je kôň zranený a niekto sa ho dotkne obvykle uskočí.Alebo ak s ním zachádzame príliš necitlivo dá to najavo tým, že prudko nasaje nozdrami prúd vzduchu. Z jeho chovania sa dá tiež ľahko poznať, že je chorý .I na tom ako vykračuje, vidíme či má veľa energie a elánu alebo je unavený.

Ako komunikuje človek: při vyjádření některých pocitů či významů velmi záleží na tóně hlasu, dorazu a vetnej skladbe.Človek dokáže zafarbením svojho hlasu zmeniť nielen význam ale aj naliehavosť zdelenia.Napríklad „pod sem“ môžeme vyjadriť rôznym hlasovým zafarbením ak to povie žena svojim nežným hlasom, znamená to milostné vyzvanie, avšak ak to vysloví muž ostrým, drsným hlasom chápeme to ako rozkaz. Taktiež kôň dokáže meniť význam zdelení tým, že zvyšuje, zdrsňuje alebo zjemňuje či stišuje svoj hlas, od „pod sem miláčik“ až po výhražné „okamžite pod sem lebo sa nahnevám.“

Vypozorovali sme, že spôsob, akým sa kôň vyjadruje závisí tiež od jeho pohlavia.Zatiaľ čo u človeka existujú len dve pohlavia, kôň má tri: mužské, ženské a neutrálné.Žrebec a kobyľa majú úplne odlišnú reč, valach je niečo medzi nimi.Ich reč sa líši v tóne i zafarbení.

Kôň si rozšíri svoj vyjadrovací slovník, akonáhle sa dostane do kontaktu s človekom. Je však trochu obtiažne rozlíšiť, ktoré prejavy sú u neho vrodené a ktoré vznikly z potreby tejto komunikácie. Napríklad keď nedostane potravu včas začne rechať, búchať do žlabu, aby svojmu pečovateľovi pripomenul že je čas kŕmenia.

Toto chovanie nieje vôbec vidieť u divokých koní, ktorý si potravu obstarávajú sami a tým nemusia nikoho upozorňovať, že chcú žrať. Ak kôň zistí, že iný kôň alebo človek porozumel a zareagoval na to čo chcel povedať, podruhé krát to skúsi znovu. Takto si postupne rozširuje svoj slovník.

Vedci, ktorý sa zaujímajú teoretickým výzkumom, sa vždycky snažia prísť na to, či sú určité konkrétne prejavy a zvuky pre zvieratá vo voľnej prírode prirodzené, alebo ich začali používať až po kontakte s človekom. Ale pre toho, kto žije a pracuje s koňmi a chce im naozaj porozumieť, nehrá tento fakt žiadnu rolu.

10.2. Aké gestá kone používajú

Pohybová reč má ďaleko širšie pojmy než zvukové prejavy. Jak človek tak zvieratá pri komunikácii bežne používajú rôzne gestá a pohyby. Výraz tváre a gestá rukami nám napovedajú prinajmenšom rovnako ako samotné slová, čo chce povedať.

Je skoro nemožné priradiť každému pohybu presný význam. Pokiaľ napríklad kôň zdvihne zadnú nohu, môže tým naznačovať, že sa chystá niekoho kopnúť alebo že ho tá noha bolí. Čo tým chce však v skutočnosti povedať, sa dá vyčítať z intenzity pohybu, zo zvukov, ktoré pri tom vydáva a z celkovej situácie.

Kone používajú ku komunikácii sedemdesiat až osemdesiat rôznych gést a pohybov podľa toho či ide o kobyľu, žrebca, či valacha. Taktiež vek koňa hrá určitú rolu. Všetky tieto prejavy patria k štyridciatim siedmym základným a pedesiatim štyrom vedľajším zdelieniam a obvykle ich kôň používa spolu s hlasovými prejavmi. Niekedy kôň použije iba pohyb bez zvuku a to hlavne v prípade, ak hýbe ušami alebo hlavou.

Ku komunikácii môže použiť rôzne časti tela: tlamu, nozdry, oči, uši, celú hlavu, šiju, kožu, chvost, nohy, kopytá. Nohy môže použiť buď obidve, alebo iba jednu.

Divoký kôň používa zadné nohy väčšinou k obrane a prednými nohami a tlamou útočí.

Pri komunikácii používa kôň najčastejšie hlavu a šiju. Pomocou nozdier, nosa, a paskov obyčajne vyjadruje niaky citový vzťah: láskanie a hýčkanie žriebäť či druhého koňa pri milostnej hre alebo tiež pri preskúšaní situácie a konkrétnych objektov. Keď sa kôň s človekom alebo s iným koňom mazná, väčšinou svoju lásku dáva najavo dotykom čumáka. Keď sa žriebä vylaká, beží k svojej matke, aby ho chránila a ukludnila. Keď sa kôň trie tlamou o iného koňa, ide v skutočnosti o predĺžený vítajúci pozdrav. Keď kobyla laská svoje žriebä, chce tým povedať „neboj maminka je s tebou.“

Kôň si rozšíri svoj vyjadrovací slovník, akonáhle sa dostane do kontaktu s človekom. Na rozdiel od človeka, ktorý dokáže komunikovať očami sa u koňov výraz očí príliš nemení. Zato uši, ktoré človek sotva niekedy pri komunikácii použije, hrajú u koňa významnú rolu. Vyjadruje nimi celkovú náladu, zvýšenú pozornosť apod.

Kôň samozrejme reaguje aj na dotyk. Pokiaľ mu siahnete na boľavé miesto, šklbne sa a ucukne. Niekedy, aby vás dopredu upozornil o svojej bolesti, začne ucukávať skôr ako sa ho dotknete. Taktiež napnutie svalstva hrá v komunikácii dôležitú úlohu. Podľa toho či sú svaly napnuté, alebo uvoľnené, poznáme akú má kôň náladu. Keď má napríklad napnuté zadné svalstvo, môžeme predpokladať, že sa chystá kopnúť.

Úryvky z knihy Jak mluvit s konmi Henry Blake r.v.2.004

11. Zubadlo ako súčasť módných doplnkov

Konská výstroj a konské pomôcky sú rôzne, je veľa druhov či už ozdobných alebo čisto len funkčných. Ja som si pre moju prácu vybrala z konskej výstroje zubadlo, ktoré bolo pre mňa najzaujímavejšie a najkrajšie. Všetky zubadlá sú železné a majú rôzne tvary. Moja práca nakoľko je o vzťahu človeka a koňa vybrala som si konkrétnu osobu a konkrétneho koňa pre ktorých som vytvorila šperky a doplnky. Z postroja tohto koňa som si vybrala niekoľko starších menej používaných zubadiel. Taktiež som si vybrala sponu ktorá sa používa na upevňovanie deky na koňa a gumenné kruhy používané proti slinám na zubadlo.

Zo zubadiel som vytvorila putká na tašky, funkčnú ozdobu na opasok a náramok. Sponu som použila na opasok a gumenné kruhy ako náušnice.

Všetky tieto doplnky sú určené pre človeka, pochádzajú od konkrétneho koňa. Koňa, ktorého človek považuje za svojho miláčika. Mojimi doplnkami a šperkami ktoré sú súčasťou každodennej potreby, má človek svojho miláčika neustále pri sebe, cíti ho a vyjadruje tak k nemu svoj vzťah.

12. Popis modelov

Model č. 1

Náramok zo zubadla

Náramok je celý zo starého používaného zubadla. Konce zubadla sú prepojené cez seba. Je stiebornej farby zo železa.

Model č. 2

Opasok z použitím zubadla

Na opasok som použila hrubšiu pravú kožu tmavohnedej farby otočenú na rub. Na ňu som navliekla zubadlo, ktoré tam slúži ako spona za ktorú si opasok zatiahneme. Koža je na jednej strane zcvoknutá striebornými sedliarskymi cvokmi.

Model č. 3

Opasok

Na tento opasok som použila takisto pravú kožu ale bielej farby otočenú na rub. Je zcvoknutá na oboch stranách sedliarskymi cvokmi striebornými. Strieborná spona je z konskej výstroje.

Model č. 4

Taška - zhotovená u obuvníka

Použila som bledohnedú koženku. Taška je menších rozmerov, ucho tašky tvorí zubadlo s gumenými kruhmi ktoré slúžia pre kone proti slinám. Zubadlo je obnosené a je našité po šírke. Koženku som potrela na koniec hnedým leskom na topánky aby vytvorila dojem patinovaného povrchu.

Popis modelov

Model č. 5

Taška – zhotovená u obuvníka

Táto taška je väčších rozmerov ako prvá, použitá je tam tmavohnedá koženka a ucho jej tvorí takisto obnosené zubadlo. Zubadlo je našité po dĺžke vpredu aj vzadu.

Model č. 6

Naušnice

Naušnice som zhotovila z gumy ktorá sa používa na zubadlá proti slinám pre kone. Jeden druh naušnic je z bielej gumy, ktorú som vyšmirglovala a potrela hnedým leskom na topánky. Druhý druh je z modrej gumy.

13. Spracovanie a technológia modelov

Model č. 1

Náramok zo zubadla

- šmirgľovanie
- brúsenie
- leštenie

Materiál: obnosené zubadlo zo železa

Model č. 2

Opasok z použitím zubadla

- strihanie
- šmirgľovanie
- zcvokovanie
- pieskovanie
- brúsenie
- leštenie

Materiál: obnosené železné zubadlo, pravá koža tmavohnedá, strieborné cvoky

Model č. 3

Opasok

- zcvokovanie
- nasadenie
- šmirgľovanie

Materiál: pravá biela koža, strieborné cvoky, strieborná pracka

Model č. 4

Taška - zhotovená u obuvníka

- strihanie,šitie,lepenie
- šmirgľovanie
- brúsenie
- leštenie
- natieranie

Materiál: bledohnedá koženka, obnosené železné zubadlo s gumou, podšívka

Model č. 5**Taška – zhotovená u obuvníka**

- strihanie,šitie,lepenie
- šmirgľovanie
- brúsenie
- leštenie

Materiál: tmavohnedá koženka, obnosené železné zubadlo, podšívka

Model č. 6**Naušnice**

- vsádzanie
- čistenie
- natieranie

Materiál: guma biela a modrá, strieborné koncovky

14. Fotodokumentácia

Fotodokumentácia

Fotodokumentácia

„Klinec drží podkovu,
podkova koňa,
kôň človeka
a človek drží celý svet.“

Arabské príslovie

15. Záver

Na záver mojej bakalárskej práce by som chcela poukázať na záverečnú myšlienku. Konečným výsledkom mojej práce je snaha o zdôraznenie vzájomnej lásky a silného puta medzi ľuďmi a úprimného priateľstva medzi človekom a zvieratom. Sú to vzťahy veľmi vzácne, k životu veľmi potrebné a nenahraditeľné.

Moje šperky a módne doplnky vystihujú a upevňujú tieto vzťahy. Navonok vyjadrujú vnútorné city človeka. Týmto šperkom človek naznačí cit a potrebu toho druhého, či už je to človek alebo zviera.

Dúfam že v budúcnosti bude takýchto vzťahov o láske a priateľstve čoraz viac a budú stále silnejšie a silnejšie!

„Je jediný prepych,
a to sú ľudské vzťahy.“

Antoine de Saint - Exupéry

16. Použitá literatura

Jak mluvit s koňmi, Henry Blake, r. v. 2004

Láska psychológia jedného fenoménu, Peter Lauster, r.v. 1994

Kone, James Kerswell, r. v. 1991

Človek a kôň, Zdeněk Mahler, r. v. 1995

Kone, Juliet Clutton – Brocková, r.v. 1996

Velká kniha o koňoch, Elwyn Hartley Edwards, r.v.1992

Mladý jazdec, Lucinda Greenová, r.v.1993